

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdu, Ph.D. a JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. v právní věci žalobkyně: **R. P.** proti žalovanému: **JUDr. Jaromír Pořízek, předseda Krajského soudu v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, Brno, o žalobě ze dne 3. 6. 2012 na náhradu škody,

t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 3. 6. 2012 žalobkyně doručila Nejvyššímu správnímu soudu žalobu označenou jako „náhrada škody za ublížení na zdraví žalobkyně dle § trestního zákona“. Z obsahu žaloby a ze žalobního návrhu vyplývá, že se žalobkyně domáhá toho, aby žalovanému, jak je v žalobě označen, byla uložena povinnost uhradit žalobkyni částku 1 200 000 Kč jako náhradu škody. Podle žalobkyně měla být tato škoda způsobena „hrubým porušením pracovní kázně“ a nečinností žalovaného, v důsledku čehož má ze závadných léků zničená játra.

Nejvyšší správní soud se v první řadě zabýval otázkou, zda jsou k projednání a rozhodnutí věci příslušné soudy ve správním soudnictví. Podle § 2 s. ř. s. ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví soudní řád správní. Podle § 4 odst. 1 s. ř. s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy správními orgány, o ochraně proti nečinnosti správního orgánu, o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu a o kompetenčních žalobách. Podle § 4 odst. 2 s. ř. s. ve správním soudnictví dále soudy rozhodují ve věcech volebních a ve věcech místního a krajského referenda, ve věcech politických stran a politických hnutí a o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí pro rozpor se zákonem.

V posuzované věci se žalobkyně podle obsahu žaloby domáhá přiznání nároku na náhradu škody na zdraví údajně způsobené žalovaným při výkonu soudnictví. Pokud jde o škodu způsobenou při výkonu veřejné moci nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, kterým mohou být také nečinnost či průtahy v řízení, lze nárok na náhradu škody uplatnit pouze postupem a za podmínek stanovených v zákoně č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád) (dále jen „zákon o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci“). Jedná se však o občanskoprávní odpovědnostní vztah a není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, řídí se jím upravené právní vztahy občanským zákoníkem. Podle § 14 odst. 1 zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci se nárok na náhradu škody uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6 tohoto zákona, kterým je v daném případě Ministerstvo spravedlnosti. Uplatnění nároku na náhradu škody u Ministerstva spravedlnosti je podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu, neboť domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen (§ 14 odst. 3 a § 15 odst. 2 zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci).

Podle § 7 odst. 1 o. s. ř. spory a jiné právní věci, které vyplývají z občanskoprávních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány, projednávají a rozhodují soudy v občanském soudním řízení. Vzhledem k právní povaze uplatněného nároku na náhradu škody (občanskoprávní odpovědnostní vztah) náleží rozhodování v dané věci soudům v občanském soudním řízení (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 5. 2005, č. j. Na 12/2005 – 8, publikované pod č. 671/2005 Sb. NSS).

Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že se žalobkyně domáhá rozhodnutí ve sporu, o němž má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, a proto podle § 46 odst. 2 s. ř. s. žalobu odmítl. V souladu s uděleným poučením se žalobkyně může domáhat svého tvrzeného nároku u soudu v občanském soudním řízení.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

Žalobkyně může ve věci náhrady škody podat žalobu podle občanského soudního řádu k místně příslušnému okresnímu (obvodnímu) soudu. Bude-li žaloba podána do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení, platí, že občanské soudní řízení o ní je u soudu zahájeno dnem, kdy Nejvyššímu správnímu soudu došla odmítnutá žaloba (§ 82 odst. 3 o. s. ř.).

V Brně dne 28. června 2012

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu